

Publicerad 2016-12-18 09:49 av Tommy Vähä-Rainio

Helt omöjligt!

Du säger!

Helt omöjligt!

Livet är så omöjligt ändå!

Hur kan då vår kärlek vara möjlig.

Om nu livet är så omöjligt?

Så några timmar på ditt arbete.

Räddar våra liv?

Vår kärlek!

När du kan rädda den du älskar.

Och rädda dig själv!

Och du snackar om timmar?

Vilka timmar i livet talar du om?

Timmarna i evigheten som går förlorade?

Jag kanske behöver dig,
på riktigt idag!

Och du kanske behöver mig,
på riktigt idag!

Dessa timmar!

Vilka timmar i livet talar du om?

Vilket liv talar du om?

I det enda liv vi hade?

I evigheten.

Vi kanske kan rädda varandra?

Dig från din ångest.

Och mig från min ångest.

Vi talar om timmar.

Där du kan vara hos den du älskar.

Och jag får vara hos den jag älskar.

Timmar som aldrig återkommer.

Som bara försvinner ut i ett,
mörkt, tyst vakuum.

Jag kommer inte att kunna somna om ändå.

Jag kommer bara att gå,
och längta efter dig hela dagen.

För när vi väl kremeras,
så kommer jag att inse,
innebörden av ordet omöjligt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Tommy Vähä-Rainio med Poeter.se id #221772 innehar upphovsrätten